20/04/2021

Εξήντα χρόνια από την Αγιοκατάταξη του Αγίου Νεκταρίου

/ Επικαιρότητα

«Λάμπει κλεινή Αλεξάνδρεια και Καΐρου πόλις, γηθοσύνως τέρπεται επί τη εορτή σου Άγιε»

«Άγιε Νεκτάριε του Καΐρου το κλέος, Αφρικής απάσης τε και Αιγύπτου η δόξα, φύλαττε Πάτερ πάντας ασινείς, τους ευσεβώς τε πιστώς σε γεραίροντας»

(Από την ακολουθία του Αγίου)

Στις 20 Απριλίου του 1961 η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου ανέγραψε επισήμως στο Ορθόδοξο Αγιολόγιο το όνομα του εν Αγίοις Πατρός ημών Νεκταρίου Μητροπολίτου Πενταπόλεως. Εξήντα χρόνια πέρασαν από εκείνη την ημέρα και εκατό (προς 101) από την οσιακή κοίμησή του. Ακριβώς για αυτό τον λόγο δημιουργήθηκε και η **ταινία** της **Yelena Popovic** για **τον βίο του Αγίου Νεκταρίου με τίτλο «Ο Άνθρωπος του Θεού» (Man of God),** που εξαιτίας της πανδημίας δεν προβλήθηκε στις κινηματογραφικές αίθουσες ακριβώς στην επέτειο των 100 χρόνων, όπως προβλεπόταν, αλλά αναμένεται φέτος (το 2021).

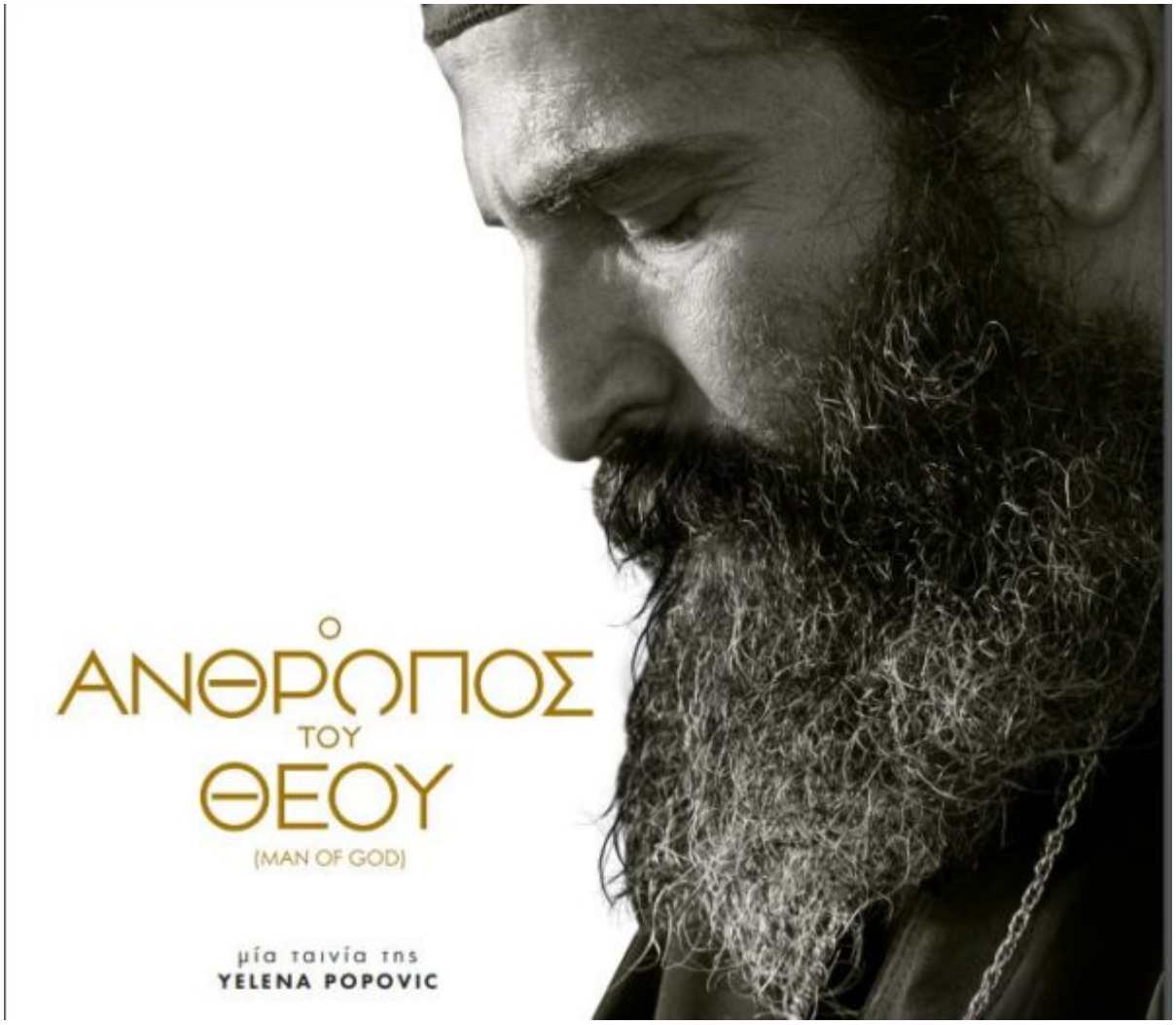

Μετά την οσιακή κοίμησή του Αγίου Νεκταρίου, την 9η /11/1920, ο μαθητής του και εφημέριος της Μονής του, Ιερομόναχος Σάββας, και σήμερα Άγιος Σάββας της Καλύμνου (+7/4/1948) κλείστηκε στο κελί του, προσευχόμενος και αγιογραφώντας την πρώτη εικόνα του Αγίου. Μετά 40 ημέρες παρέδωσε την εικόνα στην Ηγουμένη Ξένη (+1923) δίδοντάς της την εντολή να την τοποθετήσει στο προσκυνητάριο προς ασπασμό.

- **Γράφει ο Μ. Εκκλησιάρχης του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, Αρχιμ. Στέφανος Σουλιμιώτης**

Η Ηγουμένη φοβούμενη μήπως δημιουργηθεί θέμα από την τοπική Εκκλησιαστική Αρχή, στην αρχή αρνήθηκε. Η διαβεβαίωση όμως του Αγίου Σάββα ότι ο Άγιος είχε βρει μεγάλη παρρησία ενώπιον του Κυρίου μας την καθησύχασε και εκτέλεσε την εντολή του. Άλλωστε, υπήρχε διάχυτη η άποψη σε κληρικούς και λαϊκούς ότι ο Πενταπόλεως ήταν ένας Άγιος Επίσκοπος!

Πολλά ήταν και τα θαύματα που είχαν γίνει με την θερμή προσευχή Του, ενώ ακόμη ζούσε. Ο πρώτος που έγραψε τον βίο Του, ο Αγιορείτης Μοναχός Αβιμέλεχ Μπονάκης (+1966), ένα έτος μετά την κοίμησή Του μιλά περί της αγιότητάς Του και των θαυμάτων Του. Ο ίδιος τον είχε γνωρίσει κατά την επίσκεψη του Αγίου το καλοκαίρι του 1898 στο Άγιον Όρος.

Είχαν συνομιλήσει και είχε διαπιστώσει την αγιότητά Του. Συνέχισαν να έχουν επικοινωνία και ήταν συνδρομητής των έργων του Αγίου μέσα από τα οποία ο αναγνώστης καταλάβαινε τις αγιοπνευματικές εμπειρίες Του. **Πολλές ήταν και οι μαρτυρίες περί αγιότητας και άλλων οσιακών μορφών της Εκκλησίας μας που τον γνώρισαν προσωπικά**

.

Των Αγίων Δανιήλ του Κατουνακιώτου (+1929), Ιερωνύμου του Σιμωνοπετρίτου (+1957), Αμφιλοχίου του Πατμίου (+1970), Φιλοθέου του Ζερβάκου (+1980) Γερβασίου του Παρασκευοπούλου (+1964) ως και πολλών λογίων της εποχής Του. Στην Μονή Του ο πρώτος «επίσημος» εορτασμός έγινε κατά το έτος 1946. Ο αείμνηστος Μοναχός Γέρων Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης (+1991),Μέγας Υμνογράφος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας (Κωνσταντινουπόλεως) από το έτος 1932 είχε συνθέσει την Ιερά Ακολουθία Του.

Η πρώτη έκδοσή της έγινε το 1937 με πρωτοβουλία του Αρχιμ. Θεοδοσίου Παπακωνσταντίνου, προηγούμενου της Ι.Μ. Παναγίας Χρυσολεοντίσσης Αιγίνης. Η τιμή από πνευματικά Του παιδιά άρχισε και στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις της Ελλάδος. Η συρροή χιλιάδων προσκυνητών και τα πολλά θαυμαστά σημεία συγκίνησαν τον τότε Μητροπολίτη Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης Προκόπιο Καραμάνο (1912/+1965) ο οποίος ζήτησε με το υπ’ αριθμ. 1170/868/30-11-1959 έγγραφό του προς την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, να «συγκατανεύσει ικανοποιούσα το ευλαβές αίτημα των Ορθοδόξων Χριστιανών των ευεργετηθέντων υπό της θεόθεν θαυματουργικής ικανότητος του κεκοιμημένου Αγίου Πενταπόλεως Νεκταρίου Κεφαλά».

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόδωρος ξεναγεί το «Νέο Φως» στο κελί του Αγ. Νεκταρίου που βρίσκεται στην Πατριαρχική Επιτροπεία Καΐρου. Αποκαλύπτει δε ότι μικρό παιδί, στη γενέτειρά του, το Αρκαλοχώρι Κρήτης, έγραφε κηρύγματα τα οποία υπέγραφε ως «ο μικρός ιεροκήρυκας Νεκτάριος». (5.11.18 / φύλλο 685).

Η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος κατόπιν εμπεριστατωμένης εισηγήσεως του Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Παντελεήμονος Παπαγεωργίου (+1979) αποδέχθηκε την πρόταση και απέστειλε τον σχετικό φάκελο με τα απαραίτητα δικαιολογητικά στις 21/12/1960 στο Οικουμενικό Πατριαρχείο. Ζήτησε όπως κατά τα θέσμια της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας εκδοθή Πατριαρχική και Συνοδική Πράξις. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης ήταν ο Αθηναγόρας (+7/7/1972) ο οποίος ως Διάκονος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Μελετίου Μεταξάκη (+1935 ως Πατριάρχης Αλεξανδρείας) είχε προσωπικά γνωρίσει τον Άγιο. Είχε συνοδέψει τον Μελέτιο σε ποιμαντική επίσκεψή του στην Αίγινα από 9 έως 11/4/1919. Μάλιστα λειτούργησαν και στην Μονή της Αγίας Τριάδος.

Ο Άγιος χάρισε στον Διάκονο Αθηναγόρα μια φωτογραφία του με την προφητική αφιέρωση «Στον άνθρωπο ο οποίος είναι προορισμένος να γράψει ιστορία». Την φωτογραφία αυτή την είχε πάντα ως ευλογία ο Πατριάρχης Αθηναγόρας πάντα

επάνω στο γραφείο του «Την 20 Απριλίου 1961, με την υπ’ αριθμ. 260 Πράξη ενεγράφη επίσημα στο Αγιολόγιον της κατ Ανατολάς Ορθοδόξου Εκκλησίας το όνομα του ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ».

Με κάθε λαμπρότητα εορτάστηκε το γεγονός 3 με 6 Νοεμβρίου του ιδίου έτους στην Ιερά Μονή Του στην Αίγινα. Το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας στους εορτασμούς εκπροσώπησε ο Μητροπολίτης Άκρας Ευστάθιος συνοδευόμενος από τον Μέγα Πρωτοσύγκελλο του Θρόνου.

Έγινε όντως ένας πνευματικός σεισμός, όπως παρουσιάζουν το γεγονός του Μ.Μ.Ε. της εποχής, με την παρουσία χιλιάδων προσκυνητών.

Ο Άγιος Νεκτάριος είναι ένας Άγιος ο οποίος τιμάται σε ολόκληρο την Οικουμένη. Σε Ανατολή και Δύση, Βορά και Νότο δεν υπάρχει ναός που να μην έχει την εικόνα Του. Εκατοντάδες Ιεροί Ναοί και Μοναστήρια είναι αφιερωμένα στην μνήμη Του. Την μνήμη Του άρχισε να τιμή και το παλαίφατο Πατριαρχείο μας. Ο αείμνηστος Πατριάρχης Χριστόφορος (+1967) είχε επισκεφθεί την Ιερά Μονή και σε επιστολή του διαβεβαίωνε την τότε Καθηγουμένη Χριστοδούλη(+1959) περί της ευωδίας των Ιερών Λειψάνων Του. Παρά το βαθύ γήρας του και τις πολλές του σωματικές ασθένειες ο Πατριάρχης πήγε στην Αίγινα το 1960 ως ταπεινός προσκυνητής του Αγίου. Τον Άγιο τιμούσαν με ευλάβεια, επισκεπτόμενοι την Ιερά Μονή Του και οι διάδοχοι του Χριστόφορου, Νικόλαος ο Στ’(1968- +1986) και Παρθένιος (1987-+1996).

Γράφει ο Πατριάρχης Παρθένιος «Είναι ο Άγιος η συνέχεια η ζωντανή των μαρτύρων της Εκκλησίας…» Επί Πατριάρχου Πέτρου του Ζ’ (1997-+2004) ζητήθηκε από την Ιερά Σύνοδο του Πατριαρχείου επίσημα συγγνώμη από τον Άγιο για την συμπεριφορά ανθρώπων που τον λύπησαν και τον ανάγκασαν να φύγει από την Θεοβάδιστο χώρα της Αιγύπτου καταπικραμένος. Ο Πάπας και Πατριάρχης

μας Θεόδωρος ο Β’, με πολύ ευλάβεια από την παιδική του ηλικία τιμά καθημερινά τον “Παππού” όπως τον αποκαλεί. Προσεύχεται στα αφιερωμένα προς τιμήν παρεκκλήσια στα Πατριαρχικά κέντρα Αλεξάνδρειας και Καΐρου, στην εν Αιγίνη Μόνη Του, όπως ο Άγιος ευλογεί όχι μόνο την Νειλόρυττον χώρα της Αιγύπτου που ιδιαιτέρως είχε αγαπήσει αλλά και ολόκληρο την Αφρική στην οποία υπάρχουν Ιερά Θυσιαστήρια προς τιμήν Του. Αυτού αγίαις πρεσβείαις Χριστέ ο Θεός ελέησον ημάς.

Διδαχές Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως

Τὸ κύριο ἔργο τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ προσευχή. Ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε γιὰ νὰ ὑμνεῖ τὸ Θεό. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργο ποὺ τοῦ ἁρμόζει. Αὐτὸ μόνο ἐξηγεῖ τὴν πνευματική του ὑπόσταση. Αὐτὸ μόνο δικαιώνει τὴν ἐξέχουσα θέση του μέσα στὴ δημιουργία. Ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε γιὰ νὰ λατρεύει τὸ Θεὸ καὶ νὰ μετέχει στὴ θεία Του ἀγαθότητα καὶ μακαριότητα.
Ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ποὺ εἶναι, λαχταράει γιὰ τὸ Θεὸ καὶ τρέχει μὲ πόθο νὰ ἀνυψωθεῖ πρὸς Αὐτόν. Μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν ὑμνῳδία εὐφραίνεται. Τὸ πνεῦμα του ἀγάλλεται καὶ ἡ καρδιὰ του σκιρτάει. Ὅσο περισσότερο προσεύχεται, τόσο ἡ ψυχή του ἀπογυμνώνεται ἀπὸ τὶς κοσμικὲς ἐπιθυμίες καὶ γεμίζει ἀπὸ τὰ οὐράνια ἀγαθά. Καὶ ὅσο ἀποχωρίζεται τὰ γήϊνα καὶ τὶς ἡδονὲς τοῦ βίου, τόσο περισσότερο ἀπολαμβάνει τὴν οὐράνια εὐφροσύνη. Ἡ δοκιμὴ καὶ ἡ πείρα μᾶς ἐπιβεβαιώνουν τὴν ἀλήθεια αὐτή.

Από τα άπαντα του Αγίου Νεκταρίου

(Τόμος ε ΄ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ)

Ἡ εὐσπλαγχνία εἶναι εὐαισθησία ψυχῆς ἀγαθῆς ἀγαπώσης τὸν πλησίον αὐτῆς.
Ἡ εὐσπλαχνία εἶναι μεγίστη ἀρετὴ ὡς κίνησις ψυχῆς βουλομένης τὸ ἀγαθὸν τοῦ πλησίον αὐτῆς καὶ ἐργαζομένης ὑπὲρ αὐτοῦ.
Ἡ εὐσπλαχνία εἶναι μεγίστη ἀρετή, διότι ἐξομοιοῖ τὸν εὐσπλαχνον πρὸς τὸν Θεόν.
Ὁ εὔσπλαχνος μιμεῖται τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ τοῦ εὐσπλαχνισθέντος καὶ λυτρωσαμένου τὸν κόσμον ἐκ τῆς καταδυναστείας τῶν κακῶν, τῆς ἀθλιότητος, τῆς ταλαιπωρίας, τῶν παθῶν τῆς κακοδαιμονίας, τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς ἀμαθείας.
Ὁ εὔσπλαχνος συμπάσχει τοῖς πάσχουσι καὶ ἴδιον πάθος οἴεται τὸ τοῦ πλησίον πάθος· σπεύδει πρὸς θεραπείαν αὐτῶν καὶ αἰσθάνεται ἀνακούφισιν, ὅταν ὁ πλησίον αὐτοῦ παύσῃ στενάζων.

Από τα άπαντα του Αγίου Νεκταρίου – Τόμος Γ΄

Ο Άγιος Νεκτάριος, τις ελεύθερες ώρες του, ιδίως στη Ριζάρειο Σχολή, σχεδίαζε Σταυρούς και έγραφε επ΄ αυτών είτε αγιογραφικά χωρία είτε στίχους. Ο Σταυρός του Κυρίου ήταν η παρηγορία και ενίσχυσή του. Συνήθιζε να λέει "ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ "
Η γραφή στους Σταυρούς είναι του Αγίου Νεκταρίου.

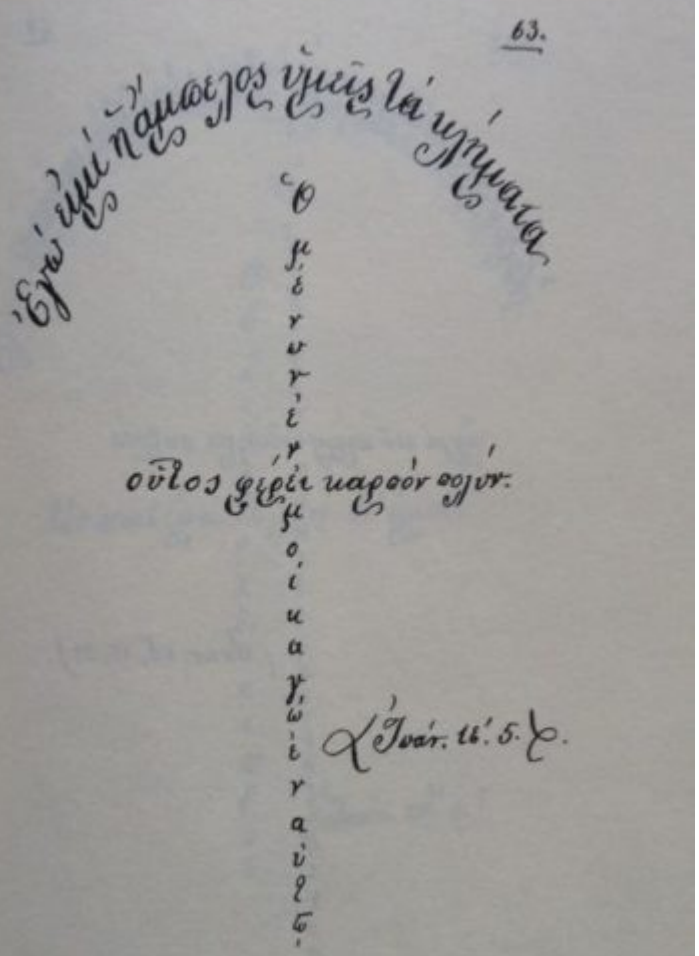

Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. / Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ, / οὗτος φέρει καρπὸν πολύν (Ἰω. 15, 5).

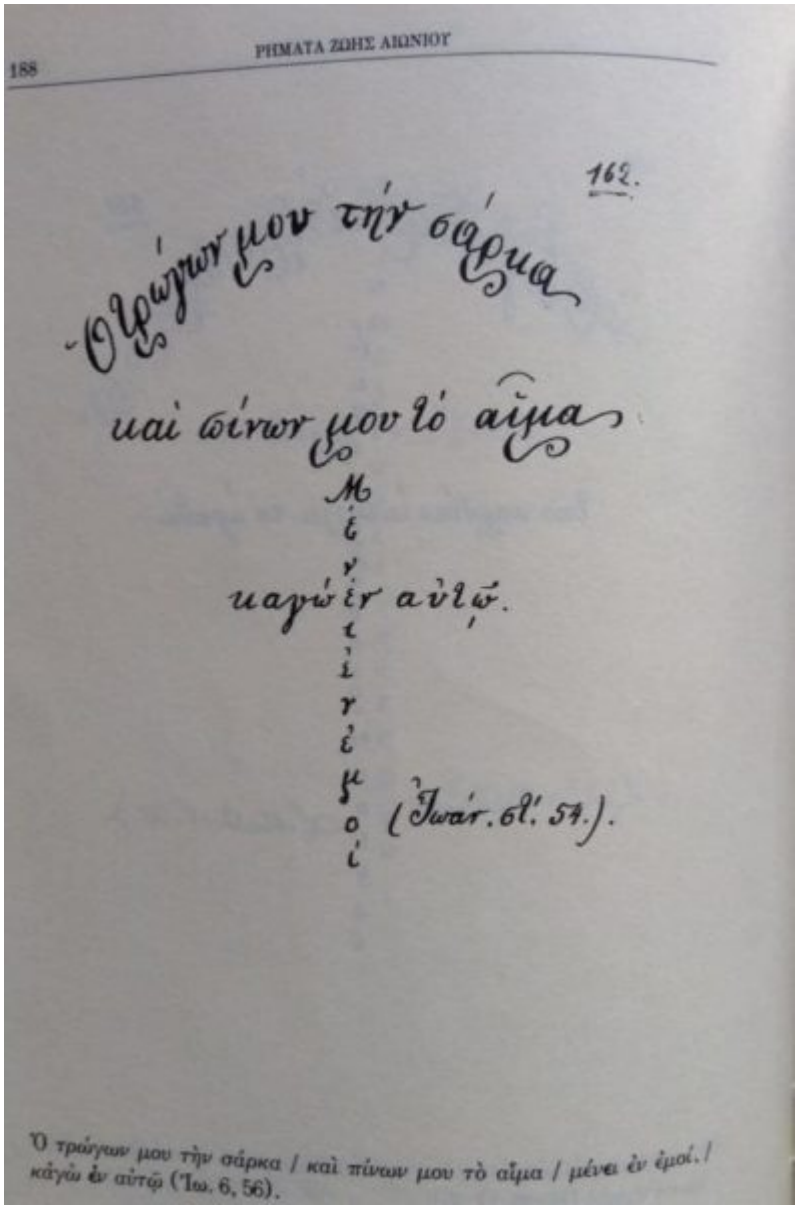

Πηγές: ekkairo.org, fb Ιερά Μονή Αγίου Νεκταρίου Αιγίνης / Monastery of Saint Nektarios Aigina